

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-77-76>

УДК 005.93: 336.7

# ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЙ ТА СТРАТЕГІЧНИХ ПЛАНІВ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ

## SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS AS AN IMPORTANT FACTOR IN THE FORMULATION OF STRATEGIES AND STRATEGIC PLANS FOR FINANCIAL INSTITUTIONS

**Яковенко Ігор Валентинович**кандидат економічних наук, доцент,  
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка  
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0723-6377>**Жукова Юлія Миколаївна**кандидат економічних наук, доцент,  
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка  
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6312-9600>**Yakovenko Ihor, Zhukova Yuliia**

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

У статті розглянуто особливості інтеграції Цілей сталого розвитку (ЦСР) у стратегічне планування фінансових установ України. Показано, що попри офіційне закріплення ЦСР, їх урахування у стратегічних документах залишається недостатнім через вплив зовнішніх викликів та нестачу методологічних напрацювань. Проведено аналіз міжнародних стандартів відповідального банкінгу та національних регуляторних ініціатив, зокрема впровадження ESG-практик і нефінансової звітності. Запропоновано напрями врахування ЦСР у стратегіях фінансових інституцій за ключовими сферами: соціальні програми, екологічне страхування, підтримка інновацій та партнерство задля сталого розвитку. Обґрунтовано, що системне включення таких заходів у стратегічні плани посилить фінансову стійкість установ та сприятиме досягненню ЦСР в Україні до 2030 року.

**Ключові слова:** цілі сталого розвитку, стратегічний план, фінансова установа, стале фінансування, страхування, ризик.

The article examines the integration of the Sustainable Development Goals (SDGs) into the strategic planning processes of financial institutions in Ukraine. While the SDGs were officially adopted at the national level in 2019, their practical implementation in institutional strategies remains incomplete due to the combined impact of global shocks such as the COVID-19 pandemic, Russia's full-scale aggression, and insufficient methodological expertise. The study analyzes relevant international and national frameworks, including the UNEP FI Principles for Responsible Banking, the European regulatory standards on sustainable finance, and the National Bank of Ukraine's initiatives on ESG risk management and sustainable reporting. Particular emphasis is placed on the gradual adoption of non-financial reporting in line with EU standards (ESRS), the introduction of green financial instruments, and the promotion of responsible banking practices. The article demonstrates that integrating SDGs into financial institutions' strategies enhances resilience and long-term competitiveness. A sector-specific approach is proposed, which includes developing inclusive insurance products for vulnerable populations, introducing agricultural risk insurance to support food security, advancing medical and social insurance programs, promoting education financing and gender equality measures, and engaging in projects related to clean energy, ecological insurance, and sustainable urban development. Furthermore, the research highlights the importance of ESG-driven innovation financing, green bonds, and risk management mechanisms as tools to operationalize SDGs in practice. The analysis also reveals persistent imbalances in the prioritization of SDGs within financial strategies, where environmental goals are more frequently addressed than institutional or social dimensions. To overcome these limitations, the article proposes a structured methodology for embedding SDG-oriented components into corporate strategic plans, emphasizing phased implementation, designated responsibilities, and alignment with business model development. The findings

underscore that the proactive adaptation of SDGs not only strengthens financial stability and transparency but also enhances public trust and institutional legitimacy. Ultimately, the article argues that the systematic involvement of the financial sector in implementing SDGs will significantly accelerate Ukraine's progress toward achieving the official 2030 targets.

**Keywords:** sustainable development goals, strategic plan, financial institution, sustainable financing, insurance, risk.

**Постановка проблеми.** У 2015 р. на рівні ООН були прийняті Цілі Сталого Розвитку (ЦСР) як довгострокові стратегічні орієнтири розвитку людства. В Україні за погодженням із представництвом ООН була проведена адаптація цих цілей із урахуванням умов і особливостей розвитку нашої держави. Указом Президента України 2019 року зазначені Цілі набули офіційного статусу і повинні враховуватись в програмних стратегічних документах на всіх рівнях управління. В той же час на практиці не вдалося забезпечити необхідну прив'язку цього документу до стратегій, які розробляються як в галузевому масштабі, так і на рівні суб'єктів господарювання. Природно, що на це вплинули такі неочікувані події як епідемія COVID та повномасштабна російська агресія. Але також можна відмітити недостатній рівень експертних напрацювань як методологічного, так і практичного характеру, які б могли забезпечити більш повноцінне врахування ідей ЦСР в стратегічному плануванні.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** У 2015 році ООН було прийнято базовий міжнародний документ, що визначає 17 ЦСР [1]. У 2019 році Фінансовою ініціативою Програми ООН з охорони навколишнього середовища (UNEP FI) було запроваджено стандарт відповідального банкінгу, інтегруючи ЦСР у бізнес-моделі фінансових установ [2]. Європейські та міжнародні регулятори, зокрема, Європейський центральний банк та Базельський комітет з банківського нагляду, видають ряд нормативних та інструктивних документів, формують стандарти та методологію, які інтегрують ЦСР у діяльність банків [3-5]. Доповідь Світового банку [6] підкреслює важливість впровадження сталих фінансових інструментів для досягнення ЦСР у країнах, що розвиваються.

Вже через короткий час з'являються позитивні результати. Аналітика ОЕСР доводить позитивний зв'язок між інтеграцією ЦСР та фінансовою стійкістю банків [7]. Доповідь Міжнародної фінансової корпорації, яка входить до Групи Світового банку [8] відображає розвиток сталого банкінгу у 43 країнах, включаючи рекомендації щодо інтеграції ЦСР у

стратегії фінансових інститутів. Опитування інституційних інвесторів показало, що понад 70% з них інтегрують ЦСР/ESG у свої стратегічні рішення [9].

Українські нормативні документи формують національну рамку для інтеграції ЦСР у стратегії фінансових установ відповідно до міжнародних стандартів. В Білій книзі НБУ [10] вперше системно окреслено методологію управління екологічними, соціальними та управлінськими ризиками у фінансовому секторі. Наголошено на інтеграції ESG у процеси ризик-менеджменту, що вимагає оновлення стратегічних планів банків. Політика Національного банку України щодо розвитку сталого фінансування [11] визначає «дорожню карту» інтеграції сталого фінансування, включно з розробкою продуктів, адаптацією корпоративного управління та формуванням механізмів прозорості звітності.

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України «Стратегія запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку», звітність зі сталого розвитку запроваджується на всіх рівнях [12]. Встановлюється графік гармонізації з ЄС та обов'язковість звітності за стандартами ESRS. Для фінансових установ це означає необхідність врахування екологічних і соціальних факторів у кредитній та інвестиційній політиках.

Звіт про фінансову стабільність НБУ [13] відзначає поступове впровадження ESG-практик українськими банками та необхідність їх врахування у стратегічному плануванні.

Автори Cosma, S., Venturelli, A., Schwizer, P., Boscia, V., на основі аналізу звітності 262 Європейських банків, які демонструють орієнтацію стратегічних пріоритетів на ЦСР, зазначають кращі профілі сталості/ефективності [14]. Наведені Elansari H., Alzubai A., Khadem A. у статті [15] результати демонструють, що впровадження ЦСР у стратегії банку та маркетингові стратегії підвищує довіру, імідж і лояльність клієнтів.

З іншого боку, ряд публікацій вказує на нерівномірність врахування і відображення ЦСР у стратегічній звітності та показниках ефективності. Як свідчать дані Худолій Ю. та Ozili P. K., у стратегічному плануванні пере-

важають екологічні ЦСР [16; 17]. В той час як інституційні лишаються недопредставленими, що підтверджують результати досліджень Sedovs, E., Ludviga, I., & Volkova, T. та Pacheco, A. & Branco, M. [18; 19].

Оцінки нефінансової звітності банків України, наведені у дослідженні Onyshchenko S., Yehorycheva S., Karpenko Ye., Vovchenko O. свідчать: прогрес є, але розкриття ЦСР у більшій частині банків здебільшого описове, що гальмує інтеграцію ЦСР-метрик у стратегічні плани [20].

Автор статті [21] Бондаренко Л. аналізує глобальні тренди й українську специфіку впровадження ЦСР у банківських стратегіях, акцентуючи на конкурентних перевагах «ранніх адаптерів». Шульга Н., Омеленчук В. виявляють труднощі, з якими можуть стикнутися вітчизняні банки за здійснення комплексної оцінки ризиків своїх позичальників та обґрунтовують заходи для їх подолання [22].

Дослідження Вовченко О. [23] та Макаренко І., Gryn V., Proskurina N., Pushkar I., Goncharova V. [24] присвячені стратегічним інструментам: необхідність розбудови green-продуктів (кредити енергоефективності, зелені облігації), управління ESG-ризиками та ролі НБУ в інституціоналізації сталого фінансування.

**Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми.** Сучасні публікації акцентують увагу на трьох опорах інтеграції ЦСР у стратегічному плануванні фінансових установ: регуляторно-саморегуляторна (політики Центральних банків); оцінка вартості та ефективності (аудит, управління даними); бізнес-модельні рішення (продукти, ризик-менеджмент, клієнтська стратегія). Нерівномірність представлення ЦСР, складність оцінок ефективності результатів та орієнтація переважно на банківський сектор, зумовлюють необхідність подальших досліджень в цьому напрямі.

**Формулювання цілей статті.** Проаналізувати ЦСР, зокрема основні індикатори та напрями, які конкретизують завдання ЦСР, і які доцільно включити до стратегічних довгострокових планів компаній, що працюють на ринках фінансових послуг.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** У вересні 2015 року Генеральна Асамблея ООН прийняла резолюцію, в якій була затверджена фактично світова стратегічна програма розвитку всіх сфер життєдіяльності – Цілі Сталого Розвитку [1]. ЦСР включають 17 позицій, які охоплюють питання

добробуту населення, екологічного захисту, економічне зростання, соціальні чинники, людські взаємовідносини і, що дуже важливо зараз в Україні, питання забезпечення миру і справедливості.

Очевидно, що через різноплановість цілей для господарюючих структур різних галузей та сфер діяльності при розробці стратегічних документів, важко в однаковій мірі врахувати напрями та завдання, визначені в ЦСР. При підготовці стратегії розвитку металургійного комбінату більший акцент буде робитись на виробничі та екологічні проблеми. Підготовка стратегії розвитку освітнього закладу, крім суто освітніх питань, потребує посиленої уваги до таких напрямів, як сталий розвиток громад, гендерна рівність, і значно меншої – збереженню морських ресурсів. Тим не менш, важливо досягти того, щоб кожний напрям, визначений в ЦСР, знайшов своє відображення в стратегічних документах, що розробляються різними за профілем установами та суб'єктами. В цьому дослідженні будемо намагатись проаналізувати та зробити конкретні пропозиції щодо врахування ЦСР при розробці стратегічних напрацювань в такій сфері діяльності, як фінансові ринки.

Подолання бідності. Перша ціль сталого розвитку зосереджується на подоланні бідності, що є багатограним завданням і передбачає низку індикаторів: частку населення з витратами нижчими за прожитковий мінімум, рівень добового споживання, охоплення малозабезпечених верств державною соціальною підтримкою, забезпечення дітей безкоштовним гарячим харчуванням, частку витрат на харчування у структурі витрат домогосподарств, а також показники підтримки осіб з інвалідністю [25]. Фінансові установи можуть інтегрувати цю ціль у власні стратегічні плани шляхом розвитку програм соціального страхування та підтримки вразливих категорій. Йдеться, зокрема, про запровадження обов'язкового страхування дітей із малозабезпечених сімей від нещасних випадків і захворювань за рахунок держави, впровадження довгострокових благодійних проектів для підтримки вразливих верств, створення пільгових тарифів на медичне страхування та організацію безкоштовного навчання майбутніх страхових агентів із подальшим працевлаштуванням.

Подолання голоду та розвиток сільського господарства. Друга ціль спрямована на забезпечення продовольчої безпеки та розвиток аграрного сектора. Індикаторами висту-

пають частка населення, що недоїдає, частка домогосподарств із недостатнім рівнем харчування, індекс споживчих цін на продукти харчування, а також показники агровиробництва, включаючи продуктивність праці, капітальні інвестиції в сільське господарство та частку угідь, задіяних під продовольчі культури [25]. Фінансові установи можуть долучатися до реалізації цієї цілі через програми обов'язкового страхування врожаю від стихійних лих, дотації на харчування дітей у навчальних закладах, довгострокову підтримку фермерських господарств і розвиток лізингових відносин у аграрній сфері.

Міцне здоров'я і благополуччя. Третя ціль зосереджується на зміцненні здоров'я населення та забезпеченні доступу до медичних послуг. Вона включає індикатори розвитку первинної медичної допомоги, витрат на охорону здоров'я, рівня материнської та дитячої смертності, поширеності тяжких захворювань, а також впливу шкідливих звичок. Реалізація цієї цілі у стратегіях фінансових установ може проявлятися у розвитку добровільного та обов'язкового медичного страхування, страхуванні від нещасних випадків для школярів, працівників ризикових професій чи туристів. Важливим напрямом є участь у соціальних програмах із забезпечення малозабезпечених ліками та медичними виробами, підтримка створення лікарняних кас на підприємствах, а також упровадження програм, що сприяють формуванню здорового способу життя серед працівників.

Якісна освіта. Четверта ціль стосується забезпечення доступу до якісної освіти, яка є базовою умовою сталого розвитку. Її індикатори охоплюють рівень охоплення різними формами освіти, обсяги фінансування галузі, розвиток інклюзивної освіти, спеціалізоване навчання у сфері мистецтва й спорту, а також доступність інтернету. Фінансові установи можуть реалізовувати цю ціль через благодійні програми для здобувачів освіти, особливо інклюзивних груп, організацію довгострокових планів підвищення кваліфікації власних співробітників, впровадження системи пільгового кредитування для здобувачів освіти та створення накопичувальних страхових програм для фінансування майбутнього навчання дітей [24].

Гендерна рівність. П'ята ціль сталого розвитку орієнтована на досягнення гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок і чоловіків. Індикаторами виступають рівень постраждалих від насильства, показ-

ники участі жінок і чоловіків у суспільному та політичному житті, баланс у розподілі сімейних і професійних обов'язків [25]. Фінансові установи можуть сприяти реалізації цієї цілі шляхом підвищення частки жінок на керівних посадах, запровадження заходів протидії гендерній дискримінації, підтримки матерів, які самостійно виховують дітей, а також забезпечення рівних можливостей для професійного розвитку співробітників незалежно від статі.

Чиста вода та належні санітарні умови. Шоста ціль присвячена збереженню водних ресурсів і забезпеченню доступу до чистої питної води. Індикаторами є якість питної води, стан водопровідних мереж, рівень забруднення водних ресурсів і водоємність економіки. Фінансові установи можуть враховувати цю ціль у стратегічному плануванні через розвиток екологічного страхування відповідальності за порушення санітарних норм, участь у програмах інвестування в модернізацію та очищення водопровідних систем, а також забезпечення власних працівників якісною питною водою [16].

Доступна та чиста енергія. Сьома ціль стосується забезпечення доступу до надійних і сучасних джерел енергії. Індикаторами є частка відновлюваної енергетики, розміри втрат електроенергії, рівень імпортозалежності, політика субсидій населенню [25]. Попри віддаленість тематики від безпосередньої діяльності фінансових установ, вони можуть брати участь у програмах розвитку відновлюваної енергетики, страхуванні воєнних ризиків для енергетичної інфраструктури, упровадженні внутрішніх програм енергозбереження, а також у довгострокових схемах фінансування закупівель електроенергії [16].

Гідна праця та економічне зростання. Восьма ціль передбачає створення умов для економічного зростання та забезпечення гідної праці. Індикаторами є рівень безробіття, продуктивність праці, експортний потенціал, розвиток малого та середнього бізнесу. Фінансові установи можуть сприяти досягненню цієї цілі через страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, страхування зовнішньоекономічних ризиків, кредитування малого та середнього бізнесу, страхування на випадок безробіття, а також розвиток довгострокових програм фінансової підтримки експорту й капіталізації доходів [23].

Промисловість, інновації та інфраструктура. Дев'ята ціль пов'язана з модернізацією промисловості та розвитком інноваційних

технологій. Серед індикаторів – частка інноваційної продукції, витрати на наукові дослідження, рівень впровадження високих технологій, розвиток транспортної та цифрової інфраструктури [25]. Фінансові установи можуть реалізувати цю ціль через страхування майнових ризиків у промисловості та транспорті, розвиток фінансового та операційного лізингу, довгострокове кредитування інноваційних проектів і підтримку програм відновлення та розвитку виробництва на основі передових технологій.

Скорочення нерівності. Десята ціль спрямована на подолання соціальної та економічної нерівності. Її індикатори стосуються дискримінації, рівня оплати праці, доступу до соціальних послуг і пенсійного забезпечення [25]. У стратегіях фінансових установ доцільно враховувати моделі накопичувального пенсійного страхування, програми довгострокового страхування життя, системи стимулювання справедливої оплати праці, страхування на випадок складних життєвих обставин, а також участь у державно-приватних партнерствах для надання соціальних послуг.

Сталий розвиток міст і громад. Одинадцята ціль орієнтована на розвиток сталих і безпечних міст. Її індикатори охоплюють житлове забезпечення населення, доступність громадського транспорту, рівень цивільного захисту, стан культурної спадщини та енергоспоживання [25]. Фінансові установи можуть реалізувати цю ціль через розвиток програм іпотечного кредитування, страхування житла від воєнних ризиків і надзвичайних ситуацій, страхування транспорту та нещасних випадків у транспортній сфері, а також підтримку програм енергозбереження із застосуванням «зеленої» енергетики.

Відповідальне споживання і виробництво. Дванадцята ціль спрямована на формування відповідального ставлення до природних ресурсів і зменшення негативного впливу виробництва на довкілля. Її індикатори включають показники утилізації відходів, ресурсомісткість ВВП, управління хімічними речовинами. Фінансові установи можуть долучатися до цієї цілі шляхом страхування від наслідків шкідливого впливу хімічних речовин, участі у програмах утилізації відходів, а також фінансуванні природоохоронних заходів у рамках регіональних проектів [16].

Пом'якшення наслідків зміни клімату. Тринадцята ціль пов'язана з боротьбою зі зміною клімату та її наслідками. Серед індикаторів – рівень викидів парникових газів і

використання відновлюваних джерел енергії [25]. Фінансові установи можуть сприяти реалізації цієї цілі через страхування ризиків для життя і здоров'я, пов'язаних із використанням застарілих енергетичних систем, участь у програмах фінансування передових технологій та кредитування заходів із заміни традиційних джерел енергії на біомасу.

Збереження морських ресурсів. Чотирнадцята ціль стосується охорони морських ресурсів. Вона передбачає контроль за забрудненням морських вод і розвитком природоохоронних зон. В умовах обмеженого доступу України до морських територій через війну реалізація цієї цілі ускладнена. Водночас фінансові установи можуть підтримувати її через екологічне страхування морських ресурсів, участь у лізингових програмах розвитку рекреаційної сфери та кредитування малого і середнього бізнесу, пов'язаного з розвитком приморської інфраструктури.

Захист і відновлення екосистем суші. П'ятнадцята ціль охоплює питання збереження екосистем суші, включаючи ліси, земельні ресурси та тваринний світ. Реалізація цієї цілі у стратегіях фінансових установ може передбачати розвиток різних видів екологічного страхування, включаючи страхування від забруднення, підтримку лізингових програм впровадження обладнання для очищення природних ресурсів, а також участь у державно-приватних партнерствах, спрямованих на розвиток виробничої та обслуговуючої інфраструктури в малозадіяних регіонах.

Мир, справедливість та сильні інститути. Шістнадцята ціль має комплексний характер і охоплює як політичний, так і соціально-економічний виміри. Серед її індикаторів – розмінування територій, захист внутрішньо переміщених осіб, боротьба з корупцією, торгівлею людьми, незаконним обігом зброї та відмиванням коштів [25]. Для фінансових установ ця ціль може трансформуватися у впровадження страхування життя та майна від ризиків, пов'язаних із мінною небезпекою, участь у програмах іпотечного фінансування житла для переселенців, розвиток кредитних спілок, а також у програми медичного страхування. Важливим завданням є вдосконалення системи фінансового моніторингу, участь у боротьбі з корупцією, розвиток пайових інвестиційних та трастових фондів і залучення фандрейзингу.

Партнерство заради сталого розвитку. Сімнадцята ціль акцентує увагу на розвитку глобального партнерства та залученні інвес-

тицій. Її індикаторами є рівень іноземного інвестування, розвиток фондового ринку та реалізація проектів державно-приватного партнерства [25]. Фінансові установи можуть сприяти цій цілі шляхом участі у випуску облігацій внутрішньої позики, залучення до емісії акцій та облігацій для інвестиційних проектів, страхування іноземних інвестицій, а також участі у програмах спільного фінансування та управління проектами [21].

Таким чином, в кожній із цілей сталого розвитку можна виділити конкретні напрями і компоненти, які трансформують і деталізують цільове навантаження такої цілі до конкретних заходів, включення яких до стратегічних планів забезпечить посилення таких планів. Участь ринків фінансових послуг в реалізації ЦСР значно посилює ефективність заходів, що передбачені зазначеними цілями [23]. Розвиток тих чи інших напрямів, що обумовили формування відповідної цілі, має спиратись на надійні та реальні інструменти втілення поставлених завдань. Такими інструментами завжди виступали фінансові важелі та механізми.

Постає суто практичне питання: як конкретно мають включати до своїх стратегічних планів компанії фінансового сектора ті позиції, які були висвітлені вище у даному дослідженні, або будь-які інші позиції, що відповідають ЦСР. На нашу думку, це повинні бути окремі розділи стратегічного плану фірми, в яких має бути чітко прописані в першу чергу етапи виконання плану. Кожний етап буде включати в себе послідовні для виконання складові, коли наступний етап буде починатись після виконання попереднього. Наприклад, якщо передбачено участь у програмі страхування, то стратегія «запуску» цього заходу має включати в себе наступні послідовні етапи: розробка загальних умов страхування та на їх базі конкретного страхового продукту; вибір «страхового поля» тобто тих секторів, де цей продукт має застосовуватись – регіони, місто – село, основні контингенти страхувальників; апробація продукту а саме вибір «дослідного» підрозділу компанії та проведення першої «прокатки»; аналіз

результатів пробного запуску продукту і проведення на основі такого аналізу необхідного корегування головних параметрів – тарифів, порядку оформлення страхових випадків, розмірів комісійних виплат агентам, страхових сум; проведення навчання всіх підрозділів та їх агентів щодо порядку впровадження страхування; організація масового продажу із моніторингом цього процесу [24]. По-друге має бути визначена команда, відповідальна за впровадження цього заходу. До її складу мають ввійти обов'язково маркетолог, юрист, фінансист, а також інші працівники в залежності від особливостей програми. По-третє потрібно встановити чіткі терміни виконання та порядок звітування за результати після виконання кожного терміну. І, нарешті, треба забезпечити ув'язку даного напрямку із іншими напрямами виконання стратегічного плану компанії.

**Висновки.** За результатами дослідження можна зробити висновок про те, що стратегічне планування як складова частина стратегічного менеджменту повинно обов'язково враховувати такий важливий документ світового значення як Цілі Сталого Розвитку. Орієнтири та завдання, визначені у цих Цілях є однією із основ стратегічного планування кожного суб'єкта господарювання.

На прикладі суб'єкта ринку фінансових послуг були запропоновані компоненти стратегічного плану, які конкретизують кожну із сімнадцяти Цілей Сталого Розвитку. Така конкретизація передбачає реалізацію через включення конкретного бізнес-напрямку завдань, які намічені для виконання тої чи іншої Цілі. Зокрема, впровадження запропонованих програм має сприяти досягненню намічених в офіційному документі щодо ЦСР показників – індикаторів, які мають бути досягнуті в Україні до 2030 року.

Інтеграція цілей сталого розвитку у стратегії та стратегічні плани фінансових установ створює можливості для формування нової моделі відповідального бізнесу. Це сприяє не лише економічній ефективності, а й підвищує соціальну та екологічну стійкість суспільства загалом.

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. United Nations. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. New York: UN, 2015.
2. UNEP FI. Principles for Responsible Banking. Geneva: United Nations, 2019.
3. European Central Bank. Guide on climate-related and environmental risks. Frankfurt am Main: ECB, 2020.
4. European Banking Authority. ESG risks and supervision. Paris: EBA, 2021.
5. Task Force on Climate-related Financial Disclosures. Recommendations. Basel: FSB, 2017/2021.

6. World Bank. Sustainable Finance Progress Report. Washington : WB, 2023.
7. OECD. ESG Investing and Financial Performance. Paris : OECD Publishing, 2022.
8. Sustainable Banking Network (IFC). Global Progress Report. Washington : IFC, 2022.
9. Schroders. Institutional Investor Study. London : Schroders, 2023.
10. Національний банк України. Біла книга з управління екологічними, соціальними та управлінськими (ESG) ризиками у фінансовому секторі. Київ : НБУ, 2025.
11. Національний банк України. Політика щодо розвитку сталого фінансування. Київ : НБУ, 2024.
12. Кабінет Міністрів України. Стратегія запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку: Розпорядження № 1015-р від 18.10.2024. Київ: КМУ, 2024.
13. Національний банк України. Звіт про фінансову стабільність. Київ: НБУ, 2025.
14. Cosma, S., Venturelli, A., Schwizer, P., & Boscia, V. Sustainable Development and European Banks: A Non-Parametric Analysis. *Sustainability*. 2020. Vol. 12, № 15. Article 6146. DOI: <https://doi.org/10.3390/su12156146>
15. Elansari H., Alzubi A., Khadem A. The Impact of United Nations Sustainable Development Goals on Customers' Perceptions and Loyalty in the Banking Sector: A Multi-Mediation Approach. *Sustainability*. 2024. Vol. 16, № 18. Article 8276. DOI: <https://doi.org/10.3390/su16188276>
16. Худолій Ю. Green banking та його розвиток в Україні. *Економіка і регіон*. 2024. № 4 (95). С. 162–170. DOI: [https://doi.org/10.26906/EiR.2024.4\(95\).3622](https://doi.org/10.26906/EiR.2024.4(95).3622)
17. Ozili P. K. Sustainable Development Goals and bank profitability International evidence. *Modern Finance*. 2023. Vol. 1. P. 70–92. DOI: <https://doi.org/10.61351/mf.v1i1.44>
18. Sedovs, E., Ludviga, I., & Volkova, T. (2025). Sustainability Orientation Paradox: Do Banks Ensure Strategic Sustainable Development? *Sustainability*. 17(13). Article 6122. DOI: <https://doi.org/10.3390/su17136122>
19. Pacheco, A., & Branco, M. (2025). Banks' Sustainability Reporting in Brazil. *International Journal of Financial Studies*. 13(3). 114. DOI: <https://doi.org/10.3390/ijfs13030114>
20. Onyshchenko S., Yehorycheva S., Karpenko Ye., Vovchenko O. Reporting on the sustainable development of Ukrainian banks: current state, challenges and prospects. *Economy of Development*. 2025. Т. 24, № 1. P. 84–95. DOI: <https://doi.org/10.63341/econ/1.2025.84>
21. Бондаренко Л. ESG-банкінг в Україні та світі: виклики та новітні тренди. *Економіка та суспільство*. 2025. № 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-15>
22. Шульга Н., Омеленчук В. ESG-ризиків банків. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. Т. 133. № 2. С. 101–119. DOI: [10.31617/3.2024\(133\)06](https://doi.org/10.31617/3.2024(133)06)
23. Вовченко О. ESG-стратегія як основа управління ризиками сталого розвитку в банках. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-85>
24. Makarenko I., Gryn V., Proskurina N., Pushkar I., Goncharova V. Transparency and information asymmetry in the financial market: Strategic dependencies between sustainability disclosure, SDG achievement and financial and information efficiency. *Investment Management and Financial Innovations*. 2023. Vol. 20, № 4. P. 127–137. DOI: [http://dx.doi.org/10.21511/imfi.20\(4\).2023.11](http://dx.doi.org/10.21511/imfi.20(4).2023.11)
25. Кабінет Міністрів України. Завдання та індикатори досягнення цілей сталого розвитку в Україні на період до 2030 року. 2024. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/ind.80/bookmtd-goalsalbum110pagesok-3.pdf> (дата звернення: 2.09.2025).

## REFERENCES:

1. United Nations. (2015) *Transforming our world: The 2030 Agenda for Sustainable Development*. New York: UN.
2. UNEP FI. (2019) *Principles for Responsible Banking*. Geneva: United Nations.
3. European Central Bank. (2020) *Guide on climate-related and environmental risks*. Frankfurt am Main: ECB.
4. European Banking Authority. (2021) *ESG risks and supervision*. Paris: EBA.
5. Task Force on Climate-related Financial Disclosures. (2017/2021) *Recommendations*. Basel: FSB.
6. World Bank. (2023) *Sustainable Finance Progress Report*. Washington: WB.
7. OECD. (2022) *ESG investing and financial performance*. Paris: OECD Publishing.
8. Sustainable Banking Network. (IFC). (2022) *Global Progress Report*. Washington: IFC.
9. Schroders. (2023) *Institutional Investor Study*. London: Schroders.
10. National Bank of Ukraine. (2025) *Bila knyha z upravlinnia ekolohichnymy, sotsialnymy ta upravlinskymy (ESG) ryzykamy u finansovomu sektori* [White Paper on Managing Environmental, Social and Governance (ESG) Risks in the Financial Sector]. Kyiv: NBU. (in Ukrainian).
11. National Bank of Ukraine. (2024) *Polityka shchodo rozvytku staloho finansuvannia* [Policy on the development of sustainable finance]. Kyiv: NBU. (in Ukrainian).

12. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024) *Strategiia zaprovadzhennia pidpriemstvamy zvitnosti zi staloho rozvytku: Rozporiadzhennia № 1015-r vid 18.10.2024* [Strategy for the introduction of sustainable development reporting by enterprises: Ordinance № 1015-r, 18.10.2024]. Kyiv: KМУ. (in Ukrainian).
13. National Bank of Ukraine. (2025) *Zvit pro finansovu stabilnist* [Financial Stability Report]. Kyiv: NBU. (in Ukrainian).
14. Cosma, S., Venturelli, A., Schwizer, P., & Boscia, V. (2020) Sustainable development and European banks: A non-parametric analysis. *Sustainability*, vol. 12(15), 6146. DOI: <https://doi.org/10.3390/su12156146>.
15. Elansari, H., Alzubi, A., & Khadem, A. (2024) The impact of United Nations Sustainable Development Goals on customers' perceptions and loyalty in the banking sector: A multi-mediation approach. *Sustainability*, vol. 16(18), 8276. DOI: <https://doi.org/10.3390/su16188276>.
16. Khudolii, Yu. (2024). Green banking ta yoho rozvytok v Ukraini [Green banking and its development in Ukraine]. *Ekonomika i rehion – Economy and region*, vol. 4(95), pp. 162–170. DOI: [https://doi.org/10.26906/EiR.2024.4\(95\).3622](https://doi.org/10.26906/EiR.2024.4(95).3622) (in Ukrainian).
17. Ozili, P. K. (2023) Sustainable development goals and bank profitability: International evidence. *Modern Finance*, vol. 1, pp. 70–92. DOI: <https://doi.org/10.61351/mf.v1i1.44>.
18. Sedovs, E., Ludviga, I., & Volkova, T. (2025) Sustainability orientation paradox: Do banks ensure strategic sustainable development? *Sustainability*, vol. 17(13), 6122. DOI: <https://doi.org/10.3390/su17136122>.
19. Pacheco, A., & Branco, M. (2025). Banks' sustainability reporting in Brazil. *International Journal of Financial Studies*, vol. 13(3), 114. DOI: <https://doi.org/10.3390/ijfs13030114>.
20. Onyshchenko, S., Yehorycheva, S., Karpenko, Ye., & Vovchenko, O. (2025) Reporting on the sustainable development of Ukrainian banks: Current state, challenges and prospects. *Economy of Development*, vol. 24(1), pp. 84–95. DOI: <https://doi.org/10.63341/econ/1.2025.84>.
21. Bondarenko, L. (2025) ESG-banking v Ukraini ta sviti: vyklyky ta novitni trendy [ESG banking in Ukraine and the world: challenges and latest trends]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, vol. 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-15> (in Ukrainian).
22. Shulha, N., & Omelenchuk, V. (2024) ESG-ryzyky bankiv [ESG risks of banks]. *Foreign Trade: Economics, Finance, Law*, vol. 133(2), pp. 101–119. DOI: [https://doi.org/10.31617/3.2024\(133\)06](https://doi.org/10.31617/3.2024(133)06) (in Ukrainian).
23. Vovchenko, O. (2023). ESG-strategiia yak osnova upravlinnia ryzykamy staloho rozvytku v bankakh [ESG strategy as the basis for sustainable development risk management in banks]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, vol. 50. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-85> (in Ukrainian).
24. Makarenko, I., Gryn, V., Proskurina, N., Pushkar, I., & Goncharova, V. (2023). Transparency and information asymmetry in the financial market: Strategic dependencies between sustainability disclosure, SDG achievement and financial and information efficiency. *Investment Management and Financial Innovations*, vol. 20(4), pp. 127–137. DOI: [https://doi.org/10.21511/imfi.20\(4\).2023.11](https://doi.org/10.21511/imfi.20(4).2023.11).
25. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024) *Zavdannia ta indykatory dosiahnennia tsilei staloho rozvytku v Ukraini na period do 2030 roku* [Defined and indicators of achieving the goals of global development in Ukraine for the period up to 2030]. Available at: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/ind.80/bookmtd-goalsalbum110pagesok-3.pdf> (accessed September, 2, 2025).